

De waarde van groen

Zeker in deze tijd van het jaar, met die kleuren en dat omfloerste licht dat fel door de bomen komt, staat buiten kijf dat we 'groen' zó belangrijk vinden. Afgelopen weekend leek iedereen wel buiten; het prachtige weer lokte zo velen naar de bossen. Er lijkt geen twijfel dat groen waardevol is. Het is er toch gewoon?

Maar hoe kan 'die waarde' dan een discussiepunt zijn? Dat heeft te maken met 'kiezen' (het leven bestaat uit keuzes), met 'wat we belangrijk vinden' en met 'wie verantwoordelijk is'. We leven ook in een tijd dat we rood scheiden van groen, dat we denken in twee verschillende werelden, dat ze ten koste van elkaar kunnen gaan. We zijn het integrale denken een beetje kwijt geraakt. We denken dan in (beleids-) constructies, en niet in hoe in de echte wereld om ons heen alles 'gewoon' met elkaar verweven is. We 'zien' alles 'tegelijk'. Ook zijn we in alles waarde gaan koppelen aan financieel-economische waarde, en daarom kon in tijden van groei alles.. we hadden het niet over 'waarden', maar meerwaarde.....Hoe komen we hieruit? Dat begint met AMBITIE, IETS WILLEN, VISIE..

Dat begint ermee dat we die waarden concreet maken. Dat doet Entente Florale bijv., etc.

We kunnen om te beginnen de meerwaarde expliciet maken: 1. Financieel , wat het betekent voor de prijsvorming van de woningen bijvoorbeeld. 2. Voor onze gezondheid, een healing environment bij het ziekenhuis, ruimte om te wandelen. 3. We kunnen aangeven wat dit voor een duurzame omgeving aan waarde betekent, ecologisch en het behoud van de natuur. 4. We kunnen de verblijfswaarde aangeven, een plek om mensen te ontmoeten en te ontspannen, als deel van ons maatschappelijk kapitaal. 5. We kunnen de meerwaarde van een mooie straat aangeven, voor de lokale stadseconomie. Al deze feiten zorgen voor bewustwording, waardoor er munitie wordt gegeven voor het (politieke) keuzep proces, om groen voorrang te geven en er geld voor over te hebben. Dit is vooral een politieke kwestie, een begin van integraal denken, het samen met andere functies te bekijken. Groen is meer dan een groene functie, het gaat om wat het teweeg brengt. Zie het gerenoveerde Zuiderpark in Rotterdam.

Daarnaast kunnen we voor deze 5 punten aangeven wat de 'economische waarde' van groen is: 1. Een mooiere omgeving geeft het vastgoed een hogere waarde, en deze welvaart levert meer geld op voor weer andere dingen. 2. Minder ziek zijn geeft minder kosten voor de gezondheidszorg. 3. Een beter klimaat geeft een nieuwe economie. 4. Meer sociale interactie geeft meer uitwisseling van gedachten en middelen. 5. Recreatie geeft meer inkomsten aan de samenleving. Met deze economische waarde kunnen we groen agenderen als deel van de stadseconomie. Hierbij gaat het vooral om het voor-investeren zodat de plek in waarde en waardering stijgt, en er initiatieven worden genomen, zeker in deze tijd. Zie de populariteit van het landelijke dorp. Zie In den Hoven Dordrecht.

Kwaliteit wordt in toenemende mate bepalend voor onze ruimtelijke ordening. De quality of life bepaalt of een plek in de armen wordt gesloten door de bewoners. Een groene lommerrijke omgeving in een stad is een vestigingsconditie. Bewoners hebben liever (gebruiks-) groen in hun woonomgeving dan een park ver weg. Er is een kans voor groen samen met een goed netwerk van toegankelijkheid om deel te zijn van een realisatiestrategie, en zo 'locatie te maken'. Na de

bewustwording in de 90-er jaren dat de openbare ruimte er toe doet, komt nu het inzicht dat groen een levensvoorwaarde is voor de immer doorgroeiende steden. Zie ook Parijs, NY, Vancouver etc.

We leven in een tijd van de werkelijke democratisering van de burger, van de civil society. De digitale revolutie heeft dit nog versterkt. We kunnen via internet achterhalen wat mensen echt zouden willen en waar ze geld voor over hebben, zeker voor hun woning en woonomgeving. Informatie gaat razendsnel, we vinden gelijkgezinden onmiddellijk, en we zijn vrijer onze omgeving naar onze hand te zetten. Stadslandbouw is een bekend fenomeen geworden. Volkstuinen kennen een nieuwe populariteit. Een nieuwe groep jongeren is bewust bezig met de natuur in de stad voor zichzelf en hun kinderen. Het is niet alleen maar de overheid die bepaalt of er groen moet of mag komen. Er is een herwaardering van 'laagbouw' (sic!) en van landschappelijk wonen. Gezinnen in de stad vragen om een laagbouwmilieu. Burgers dwingen het af. De wereld gaat bottom-up. Zie de snelwegen in Detroit die volkstuinen worden. Zie Antwerpen dat bewust woningen met echte tuinen in de stad wil voor gezinnen.

Het gaat nu om het 'rationaliseren van het gewone'. Dit lijkt tegenstrijdig. Maar is het niet. We moeten concreet maken wat we willen samen. Hoe we samenleven. Geen misplaatste concepten of ver-gezichten, maar een realistische visie die ons bindt en die door iedereen wordt begrepen. De dagelijkse dingen zijn nu belangrijker. Hoe we lopen en fietsen, waar de school is, de winkels, waar de familie woont, waar kinderen spelen. Een autoluwe woonomgeving is in opmars, met bomen en groen. Dan is de omgeving op 'ooghoogte' meer van belang geworden. Dat wil dus ook zeggen de menselijke schaal. Dus de bomen, het gras, het duin, het pad. Zie de buurt als leefeenheid. Zie Nieuw Leyden met park ernaast. Zie Schuttersveld Delft.

De subcultuur van 'natuurlijkhebbers' is 'growing up'. Er is daarin een optimisme te herkennen. Door de natuur als onze primaire vriend te zien, eigenen mensen zich een plek toe. Overal zien we initiatieven om een vergeten stukje stad in bezit te nemen, en de natuur is goedkoop. Het is niet meer tuttig goed voor je straat te zorgen, of bloemen neer te zetten op je stoep. We willen kinderen natuur meegeven, en niet alleen maar 'welvaart'. Er ontstaan nieuwe beheersvormen met meer sturing door de bewoners zelf. We ontdekken weer wat waarden zijn....Zie Westergasfabriek A'dam, zie Bosrijk Eindhoven.

Mariet Schoenmakers

25 oktober 2011